

ved jeg ikke, men det vil i Virkeligheden give en Beskatning af omtrent det dobbelte af den nuværende, saa det vil være ganske naturligt, at der indsættes en Bestemmelse, der præcist siger, at der skal tages Hensyn til Skatterne ved Fastsættelsen af Lejen.

Dernæst foreslaas der en ændret Affattelse af Lovens § 6 B, den Paragraf, som der sidste Gang stod saa megen Strid om, nemlig Tilladelsen til en Forhøjelse paa 30 pCt. udenom Nævnene. Vi mente den Gang, at vi havde givet denne Paragraf en klar Affattelse, men der har desuagtet været forskellige Meninger om, hvordan den skal fortolkes. Der er derfor nu af den højttærende Indenrigsminister foreslaaet en Affattelse, der i Virkeligheden rammer det, vi i sin Tid var enige om. Det bestemmes efter den nye Affattelse, at det ikke er Ejeren, der skal anmelde denne Forhøjelse, men Lejeren kan klage til Nævnet inden 14 Dage, hvis han har faaet en saadan Forhøjelse, og han ikke mener, at Lejligheden er holdt behørigt ved lige. Der træffes endvidere Bestemmelse om, hvorledes man skal forholde sig, naar Ejeren vil foretage Vedligeholdelsesarbejde ved Lejligheden. Det slaas nu fast, at i saa Tilfælde er Sagen Nævnet uvedkommende, for saa vidt Ejeren og Lejeren bliver enige om en saadan Vedligeholdelse og om, hvor meget der i den Anledning skal lægges paa Lejen. Hele dette Spørgsmaal om Vedligeholdelse er jo noget, der har foranlediget betydelige Gnidninger. Man har fra en Side sagt, at Husejerne overhovedet ikke holdt Ejendommene ved lige, og fra anden Side, at man slet ikke kunde foretage nogen Vedligeholdelse af virkelig Betydning med de Tillæg, der blev givet. Stillingen er jo da ogsaa den, at den Forskel paa 10 pCt., der har været, efter som Vedligeholdelsespligten paahvilede Ejeren eller Lejeren, sikkert i mange Tilfælde har været for ringe. Jeg kan huske, at jeg i sin Tid spurgte kyndige Haandværkere, hvad det vilde koste at foretage en virkelig Hoveddistandsættelse eller vedligeholdelse af en 3 Værelsers Lejlighed, og jeg fik det Svar, at det vilde blive 600—700 Kr. Nu vil man forstaa, at hvis Lejen har ligget omkring 400—500 Kr., vil det slet ikke kunne betale sig for Ejeren at foretage en virkelig Vedligeholdelse, da Huslejeforørgelsen straks vilde være bortelimineret for 10—15 Aar, og man har sikkert ogsaa mange Gange været utilbøjelig dertil, fordi man ikke holdt af denne Tovtrækning med Nævnet om, hvorvidt man maatte lægge 1 eller 2 Kr. mere eller mindre paa Lejligheden. Jeg tror derfor, det vil være

rigtigt, at man nu, for saa vidt Ejere og Lejer kan blive enige om Vedligeholdelsen, giver dette Forhold frit og siger, at det i saa Fald er Nævnet uvedkommende. Derved vil der skabes nogen Mulighed for, at der kan blive foretaget Vedligeholdelsesarbejder i større Udstrækning end hidtil, og dette har med den store Arbejdsløshed, vi har haft og fremdeles har, den allerstørste Interesse, da Arbejdsløsheden netop i høj Grad skyldes, at man paa Grund af disse Restriktioner ikke har foretaget de nødvendige Vedligeholdelsesarbejder.

Men det Spørgsmaal, der, om jeg saa maa sige, er mest kildent, er naturligvis Spørgsmaalet om Opsigelsesretten. Fra Lejernes Side hævder man, at der overhovedet ikke maa pilles ved den bestaaende Tilstand, medens Ejernes finder, at det netop er her, det største Indgreb i deres Ejendomsret er sket. Indenrigsministeren foreslaar nu her en Ændring, som jeg synes man maa kunne tiltræde, en Ændring, der tager det samfundsmæssige Hensyn, at naar en Lejer bliver opsagt, skal en Lejer fra samme Kommune ind i Lejligheden. Der er altsaa taget Hensyn til vedkommende Kommune, og der tages tillige Hensyn til Familiens Størrelse, saaledes at en Ejere ikke kan benytte denne Paragraf til at faa en Lejlighed lejet ud til Folk uden Børn, hvis der tidligere har boet en børnerig Familie i Lejligheden; og det slaas endvidere fast, at Ejere ikke skal have nogen økonomisk Fordel deraf. Jeg synes i Virkeligheden, at dette Tilløb til en Frigivelse af Opsigelsesretten er saa beskedent, at man meget vel maa kunne tiltræde det. Men det er jo et Spørgsmaal, hvorom man kan forhandle, og der kan maaske gives Bestemmelsen en anden Affattelse — det er jo noget, som vi kan overveje i et Udvalg.

Det bestemmes endvidere paa en klarere Maade end tidligere, at naar en Lejer misligholder sin Kontrakt enten ved at molestere Lejligheden eller ved ikke at overholde de almindelige Ordens- og Husregler, skal han kunne opsiges, uden at Nævnet kan sætte sig derimod. Der har været mange Klager fremme over, at Husejere ikke har kunnet blive af med Lejere, som i Virkeligheden ikke opfyldte deres kontraktlige Forpligtelser. Man søgte en Overgang at ordne dette Spørgsmaal paa den Maade, at et Flertal af Lejere skulde attestere, at vedkommende ikke overholdt Reglerne, men denne Vej viste sig ufarbar. Nu siges det altsaa kort og godt, at naar vedkommende ikke overholder Ordensreglerne,